

Tatai Járásbíróság
4.B.84/2023/7

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: <i>IV/</i> 0 0 1 4 6 - 0 / 2024 <i>III. j. d.</i>		
Érkezett: 2024 JAN 17.		
☐ POSTÁN	☐ @	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:

A Tatai Járásbíróság Tatán, 2024. január hó 3. napján - tárgyaláson kívül - megnevezte az alábbi

v é g z é s t:

A bíróság a [REDAKTOR] vádlottal szemben felbújtóként elkövetett védettségi igazolással visszaélés büntette miatt indult büntetőügyben a 220/2021. (V.1.) Kormányrendelet alaptörvény-ellenességének megállapítása és alkalmazásának kizárása iránt az Alkotmánybíróságnál egyedi normakontroll eljárást kezdeményez és a büntetőeljárást felfüggeszti.

A végzéssel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A Komáromi Járási Ügyészség a 2023. szeptember 21-én kelt B.645/2023/7 számú vádiratában [REDAKTOR] vádlottat a védettségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021 (V.1.) Kormányrendelet 1.§-ának d) pontja szerint minősülő védettségi igazolással való visszaélés büntetével vádolta, mint felbújtót. A Tatai Járási Ügyészség B.535/2023/2 számú vádmódosításról szóló iratában a vádirati tényállást az elkövetési időre vonatkozóan kiegészítette.

A vádirati tényállás lényege szerint a vádlott egy [REDAKTOR] gyógyszertár dolgozójaként 2021. augusztus hó 1. napjától koronavírus elleni védőoltásra vált kötelezetté, munkaviszonya fennmaradásának feltétele volt az, hogy védőoltással rendelkezzen, azonban a vádlott nem akarta magának az oltást beadatni. A vádlott 2021. szeptember hó 7. napját rövid idővel megelőzően történt felhívására egy [REDAKTOR] háziorvosi rendelőben ismeretlen személy az EESZT rendszerében 2021. szeptember 7-én valótlannal rögzítette, hogy a vádlott 2021. szeptember 7-én a COVID-19 VACCINE JANSSEN elnevezésű oltást megkapta. A vádlott a védőoltást nem kapta meg, a rögzített napon nem járt [REDAKTOR]. Az oltás megtörténtének hivatalos dokumentálását az ismeretlen személy végrehajtotta, melynek alapján a kormányhivatal a vádlott részére valótlann tartalmú közokiratot, védettségi igazolványt állított ki. A vádirati tényállásban az alábbi jogszabályokra történt hivatkozás: 449/2021 (VII.29.) Kormányrendelet 1.§ (1) bekezdés b) pont, 1.§ (6), (8) bekezdés, 2003: LXXXIV. törvény 4.§ a) pont, c) pont, (3) bekezdés c) pont, 4/2000 (II.25.) EüM rendelet 4.§ (2) bekezdés b) pont, 5.§.

A 2022. május 31. napjáig hatályban volt 220/2021 (V.1.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdése értelmében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 4. § (1) bekezdésétől eltérően, aki a SARS-CoV-2 koronavírus elleni védettség igazolásáról szóló kormányrendeletben meghatározott a) hamis közokiratot vagy magánokiratot készít, b) közokirat vagy magánokirat tartalmát meghamisítja, c) hamis, hamisított vagy más nevére szóló valódi közokiratot vagy magánokiratot felhasznál, d) információs rendszerbe adatot jogosulatlanul vagy jogosultsága kereteit megsértve bevisz, megváltoztat, töröl vagy hozzáférhetetlenné tesz, büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (2) bekezdésben foglaltak alapján az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az ott meghatározott a) közokiratot, magánokiratot forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, vagy b) bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő jelszót vagy számítástechnikai programot készít, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25.§ (1) bekezdése értelmében, ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmaznia, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 489. § (1) bekezdése értelmében a bíróság az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt szabályok szerint hivatalból vagy indítványra kezdeményezheti.

Magyarország Alaptörvénye a XXVIII. cikk (4) bekezdésében rögzíti, hogy senki sem nyilvánítható bűnösnek és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

Ezen Alaptörvényi rendelkezés a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege jogelvek érvényesülését biztosítja, azonban nem tartalmazza a *törvényben* történő szabályozottság követelményét, ami azonban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, az I. cikk (3) bekezdéséből a IV. cikk (2) bekezdéséből levezethető.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak alapján az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.

Az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdése szerint a Kormány különleges jogrendben rendeletet alkothat, amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.

A sérelmezett kormányrendelet tartalmazza a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 4.§ (1) bekezdése szerinti bűncselekmény-fogalomtól való eltérésre hivatkozást, azonban a Btk. 1.§ (1) bekezdésében foglaltaktól, - „az elkövető büntetőjogi felelősségét csak olyan cselekmény miatt lehet megállapítani, amelyet [...] *törvény* az elkövetés idején büntetni rendelt” - való eltérést nem. A Btk-beli nullum crimen sine lege elv is a bűncselekménnyé nyilvánítás törvényben történő rögzítését követeli meg.

Bár a vádirati minősítés alapját és jelen kezdeményezés alapját képező kormányrendelet már nincs hatályban, azonban a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény (Átmenetv.) 3.§ (2) bekezdése a cselekmény elkövetésekor hatályos jogszabályok alkalmazását írja elő a Kormányrendeletben meghatározott bűncselekmény tekintetében.

Ez további kérdést vet fel a Btk.2.§ (2) bekezdésében írtakkal kapcsolatban is, miszerint ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni és a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvekből levezethető azon elvbe ütközik,

miszerint ha az elbíráláskori törvény kedvezőbb a terheltre, akkor azt kell alkalmazni az elkövetéskor hatályban volt törvény helyett.

Az Alkotmánybíróság a 24/2021(VII.21.) AB határozatának [32] bekezdésében kifejtette, hogy „a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvből fakad az államot terhelő azon minimális közjogi alkotmányos követelmény, hogy a büntetőhatalom gyakorlásának feltételeit előzetesen törvényben rögzíteni kell, vagyis a bűncselekményt törvényben kell tiltani és törvényben kell büntetéssel fenyegetni.”

Összegezve, a bíróság álláspontja szerint a 220/2021 (V.1.) Kormány rendelet alaptörvényellenes, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe, IV. cikk (2) bekezdésébe, és a XXVIII. cikk (4) bekezdésébe ütközik, a Kormánynak az Alaptörvény 53.cikk (2) bekezdésében a különleges jogrend idejére biztosított rendeletalkotási joga pedig nem terjedhet ki arra, hogy büntetőjogi tényállást rendeletben szabályozzon.

Mindezekre tekintettel a bíróság a büntetőeljárásnak a Be.489.§ (3) bekezdése szerinti felfüggesztésével egyidejűleg az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte a 220/2021 (V.1.) Kormányrendelet alaptörvényellenességének megállapítása és alkalmazásának kizárása iránt, mert bár a sérelmezett kormányrendelet már nincs hatályban, azonban az Átmenet tv. alapján még hatályvesztését követően is alkalmazandó.

A végzéssel szemben a Be.513.§ (1) bekezdés a) pontja alapján nincs helye fellebbezésnek.

Tata, 2024. január 3.

A kiadmány hiteles

